

1949

Styrelsen för Västerås Koloniträdgårdar började förhandla med staden om att få disponera ytterligare ett område för sin koloniverksamhet. Föreningen erbjöds då marken som låg omedelbart väster om Johannisbergs flygfält, nuvarande Gränstaområdet.

Efter långa förhandlingar träffades till slut en uppgörelse, som innebar, att marken kring Gränsta skulle få arrenderas på 25 år från den 1 april 1952.

Arealen var hela 174 000 m², varav endast en dryg tredjedel eller omkring 65 000 m² fördelades på 171 tomter enligt en av stadsplanekontoret uppgjord karta.

Arrendeavgiften bestämdes till 3 600 kr per år. I kontraktet bestämdes dessutom, att staden skulle svara för en del anläggningskostnader, som kalkylerades till ca 20 000 kr. Kostnaderna gällde iordningställande av en huvudväg på 4 meters bredd genom hela området, neddrivning av 15 st rörspetsbrunnar, framdragningsledning till 36 ljuspunkter för gatu- och torgbelysning samt till belysning för toaletter och sophus.

Staden ställde sig dessutom som borgenär för ett lån på 15 000 kr till inköp av toalettus (utedass) och pumputrustning.

1951

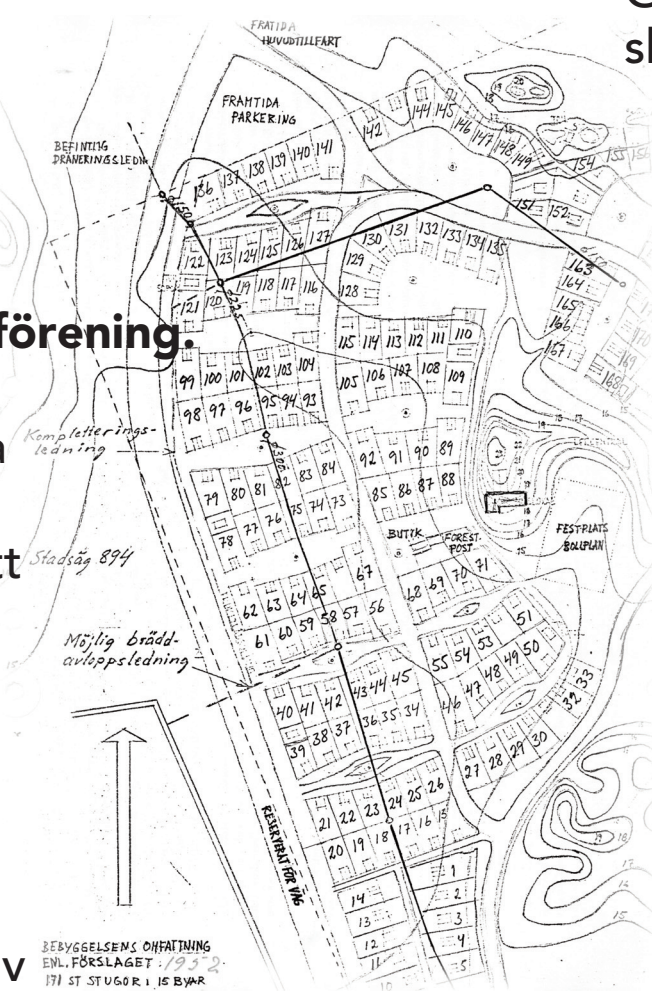
meddelades från staden att området skulle få arrenderas redan på våren detta år. I samråd med Lantbruksförvaltningen ordnades därför så, att de 71 kolonister, som redan antecknats som intresserade, omedelbart fick börja odla den södra delen, så snart avstyckning av tillräckligt antal lotter blivit klar.

1952

Vid ett möte i Folkets Hus 25 januari bildades Gränsta koloniträdgårdsförening.

En kollektiv beställning på monteringsfärdiga stugor gjordes. Samtidigt med att arbeten av sådd och plantering pågick, började nu var och en på sin tomt att planera för stugan.

Den första stugan levererade till Gränsta i början av juli 1952 och under sommaren och hösten fortsatte leveranserna successivt så att mot slutet av året hade 118 stugor blivit resta. Utanför samköpet hade dessutom 6 medlemmar byggt sina stugor själva. Allt som allt hade 124 stugor på otroligt kort tid skjutit upp som svampar ur jorden.

1953

Stugbyggandet fortsatte och framåt sommaren hade 16 nya stugor rests och därmed var antalet uppe i totalt 140.

1954

var 145 av de 171 lotterna bebyggda och odlade. I det var inräknat årets tillskott av 5 nya stugor.

Genom stadens försorg blev huvudvägen genom området grusad och klar. "Torggatorna" började ta form genom att matjordens schaktades bort och blev ersatt med grus.

1955

Man önskade nu en egen dansbana som skulle vara placerad inom koloniområdet. Med ekonomisk hjälp och frivilligt arbete från medlemmarnas sida, lyckades man också att få en dansbana färdigbyggd i lagom tid till midsommardansen.

1956

Efter fyra strävsamma år började man nu märka en viss stabilisering av koloniföreningen, både organisatoriskt och rent materiellt sett. Många förbättringar och kompletteringar stod fortfarande på programmet, varav fritidsområdets iordningställande ansågs viktigast.

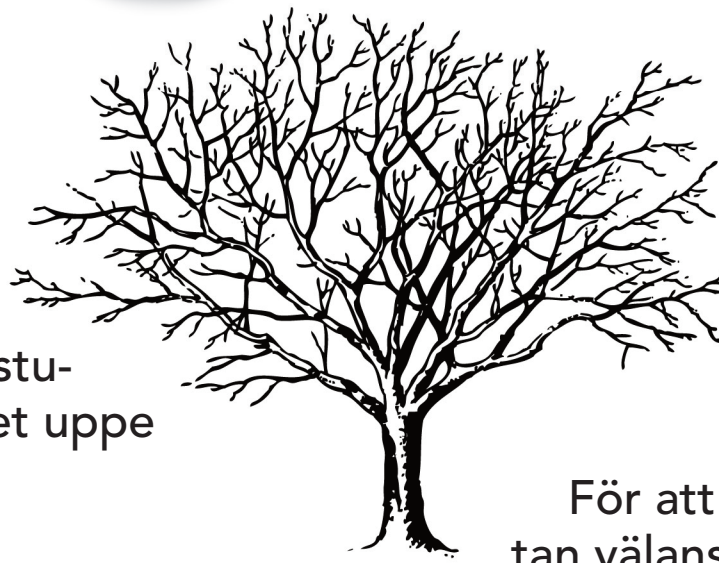
På initiativ av framlidna fru Hildur Lundgren samlades den 13 februari 1956 ca 35 damer till ett möte och bildade då Gränsta Damklubb. Klubbens syften skulle vara, dels att stärka kamratskapet och trivseln på koloniområdet och dels att stödja föreningen ekonomiskt om tillfälle därtill skulle bjudas.

1959

Föreningens trädskötare hade nu kommit igång på allvar och till allas belåtenhet skött all beskärning och besprutning. På grund av den ovanligt snörika vintern hade harskadorna på fruktträden varit mycket stora. 100-talet träd rapporterades totalförsörda.

Det sedvanliga midsommarfirandet fick detta år en högtidlig inledning. Damklubben överlämnade då som gåva till koloniföreningen en flaggstång och en flagga att pryda det vackra fritidsområdet med.

Genom att det frivilliga arbetet hade varit större än någonsin, ca 400 arbetstimmar,

kunde fritidsområdet skötas bättre än förut. Bl a kompletterades planteringarna med en del prydnadsbuskar samt en häck mot Rytternevägen.

För att kunna hålla den stora gräsmattan välansad, inköptes en motorgräsklippare som blev flitigt använd.

1960

Butiksfrågan, som i många år varit ett bekymmer för föreningen, löstes äntligen genom att en av medlemmarna, som ägde kiosken vid flygfältet, utökade denna till sommarbutik med både charkuteri- och specerivaror i stor sortering.

För att kunna montera en av alla mycket efterlängtat telefonautomat, byggdes en telefonkiosk. Dessutom offrade en medlem en hel semestervecka på att bygga en större kiosk bredvid dansbanan. Kiosken utnyttjades sedan av Damklubben för ett tombolalotteri. Behållningen av detta var avsedd att användas till lekplatsen för barnen.

1961

Genom den storartade gåvan på 1000 kr som föreningen på årsmötet fick ta emot av Gränsta Damklubb, kunde bl a lekplatsen göras färdig. Pengarna användes till inköp av en gungställning med 4 gungor och ett dubbelt klätterräcke.

Efter uppgörelse med Televerket uppställdes telefonkiosken på plats, och lagom till semestern inkopplades telefonen.

1963

På vårmötet diskuterade man ett "klubbhus".

1967

Föreningen köper en barack, ASEA's f d barnhem i Sjöheden, för 7 500 kr, som rivs och flyttas till Gränsta för att bli föreningslokal.

1968

Byggandet av föreningslokalen påbörjas.

1969

Elektrifieringen av området och vattenfrågan var uppe för diskussion på årsmötet.